

Nr 186

Av herrar Börjesson i Falköping och Elmwall, om betalning av kvarskatten i fyra terminer.

(Lika lydande med motion nr 160 i Första kammaren)

Skattskyldig har enligt bestämmelserna skyldighet att inbetala preliminär skatt. Arbetsgivaren har med få undantag skyldighet att av sina anställda göra avdrag å deras löneinkomst och inleverera skatten å en s. k. preliminär A-skattesedel. Då den skattskyldige icke har sin huvudsakliga inkomst i form av löneanställning får inbetalning av skatten ske å B-skattesedel. Skatteinbetalningen är preliminär, och inbetalningen får form av en s. k. insättning å skattekonto. Den slutliga skatten får vederbörande skattskyldig avräknad i efterhand nära nog ett år räknat från inkomståret på en särskild debetsedel. I den mån han inbetalat för mycket preliminär skatt erhålles överskjutande belopp tillbaka. Om det skulle vara så att den preliminära skatten inte är tillräcklig så är vederbörande skyldig att inbetala kvarstående skatt och därtill ränta å skattebelopp överstigande 20 % av hela skatten. Den kvarstående skatten skall dock först, om beloppet kvarskatt uppgår till 1 100 kronor, inbetalas å två uppbörder under uppbördsterminerna mars och maj månad året efter det att vederbörande erhållit sin debetsedel d. v. s. året efter taxeringen.

Det är givetvis angeläget att tillse för vederbörande skattskyldig att han slipper att betala någon kvarstående skatt d. v. s. att han inbetalar tillräckligt med källskatt. För många är det dock svårt att överblicka sin ekonomiska ställning så att man slipper inbetala kvarstående skatt. I detta fall tänker vi speciellt på företagarna som har vissa svårigheter att kunna fastställa sina inkomster från det ena året till det andra. Visserligen har vederbörande deklarat möjlighet, när deklARATIONEN är upprättad, om det visar sig befogat göra en s. k. fyllnadsinbetalning, men det måste i så fall ske före den 30 april samma år som deklARATIONEN upprättades. Denna möjlighet användes i mycket stor omfattning. Det finnes dock anledning att påpeka att också andra omständigheter kunna påverka beloppet av kvarskatt. Ofta bedömer taxeringsnämnden deklARATIONEN annorlunda än den skattskyldige med större skattebelopp som följd. Besked om taxeringen erhålles icke förrän efter den 30 april, och därmed utestänges vederbörande deklarat från möjligheten att göra en fyllnadsinbetalning för att därmed undslippa kvarskatt.

Det skulle ur den skattskyldiges synpunkt vara lämpligt att få inbetala sin kvarskatt å fyra uppbördsterminer i stället för som nu två. Detta skulle

endast gälla den skattskyldige som har en kvarstående skatt på 1 000 kr. och däröver. Genom ett sådant förfarande skulle man hjälpa de skattskyldiga som har stora svårigheter att inbetala sin kvarskatt med att utjämna skattebetalningarna. I många fall får den skattskyldige nu låna pengar i banker och kreditinrättningar eller av privata långivare för att klara av sin kvarskatt. I detta sammanhang kan det vara lämpligt att påpeka de stora svårigheter för den enskilde att få låna pengar i banker och kreditinrättningar som nu råder, och speciellt när medlen skall användas för skattebetalningar är svårigheterna stora. Om man kunde få utsträckt inbetalningarna till fyra uppbördsterminer så skulle säkerligen inte behovet av att få låna pengar för att betala skatten föreligga i samma utsträckning som nu. Den eventuella ränteförlust som det allmänna skulle få bära genom att skattebetalningen något förskjutes framåt kompenseras säkerligen genom att antalet skattskyldiga som upptages på restlängd minskas.

Med anledning härav föreslås,

att sådan ändring i gällande skatteförfattningar företages, att kvarskatt i fortsättningen må fördelas på fyra terminer i stället för två, därest kvarskattebeloppet överstiger 1 000 kr. samt

att det uppdrages åt vederbörande utskott att utarbeta lagtext i motionens syfte.

Stockholm den 24 januari 1962

Bengt Börjesson

i Falköping

Emil Elmwall